

ČTVRTLETNÍK

PODZIM 2014

PROPAMÁTKY

reSITE pro města

ROZHOVOR S ARCHITEKTEM A PROGRAMOVÝM ŘEDITELEM
MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU A KONFERENCE PRO OBYVATELNĚJŠÍ MĚSTA
OSAMU OKAMUROU

Dorota Špinková

ÚVODEM

Letošní podzim bude pro vydavatele tohoto časopisu – Institut pro památky a kulturu – nejspíš šťastným obdobím. Soudím tak podle pomyslných sedmi svíček na pomyslném narozeninovém dortu této organizace. Ano, letos na podzim, konkrétně 13. listopadu, uplyne přesně sedm let od jejího založení.

Vzhledem k tomu, že se ve stejný den uskuteční v Národním technickém muzeu v Praze další ročník naší konference o obnově a financování památek, rozhodli jsme se tam také 13. listopadu narozeniny oslavit. Rádi bychom pozvali k osobnímu setkání všechny, kterým na naší práci záleží. O podrobnostech budeme informovat na portálu.

A když už jsme u těch výročí, dovoluji si upozornit ještě na jedno. Na podzim roku 2011 jsme oficiálně veřejnosti představili portál PROPAMÁTKY. Již tři roky tedy každý den přinášíme informace z oblasti péče o památky u nás.

Ke zmíněným podzimním zprávám si dovoluji připojit ještě jednu aktuální. Zakládáme klub přátel, do kterého bych všechny naše čtenáře a čtenářky rád srdečně pozval, více na straně 19.

Aleš Kozák

DOPORUČUJEME

KONFERENCE O RESTAUROVÁNÍ

Sdružení pro ochranu památek Arte-fakt připravuje 9. ročník konference Restaurování a ochrana uměleckých děl. Letos se odborné setkání zaměří na problematiku čištění těchto děl z pohledu restaurátorského, uměleckohistorického a technologického. Konference se koná 13. listopadu v Galerii Středocheského kraje v Kutné Hoře.

CENA PATRIMONIUM PRO FUTURO

Národní památkový ústav vyhlásil první ročník ceny Patrimonium pro futuro. Soutěž by měla vyzdvihnout zásluhy o záchranu kulturních památek, významné objevy a nálezy, příklady kvalitních oprav či restaurování a úspěšné prezentace kulturního dědictví. Cílem je podpořit vlastníky kulturních památek a další, kteří se v péči o kulturní dědictví angažují.

Matěj Bařina WM, CC BY-SA 3.0

VELKÁ VÁLKA A KRKONOŠE

Jako připomínku 100. výročí vypuknutí první světové války připravilo Krkonošské muzeum ve Vrchlabí výstavu Velká válka a Krkonoše, která trvá do 23. listopadu. Expozice přibližuje ekonomické dopady na obyvatele hor a zaměřila se na rozdílné vnímání válečných událostí na základě národnostní příslušnosti. Vojenskou účast v bojových akcích tradičně prezentují zbraně, uniformy, předměty denní potřeby, fotografie a korespondence.

NOVĚ ZAPSANÉ PAMÁTKY

Podle evidence Národního památkového ústavu bylo ve druhém čtvrtletí roku 2014 do jeho Seznamu nově zapsáno 25 nemovitých kulturních památek. Památkově chráněných naopak přestalo být devět objektů – většinou venkovských domů a usedlostí. Mezi nově zapsanými památkami nalezneme kostely, kapli, křížovou cestu, hřbitov, silniční mosty, školu nebo rudný důl.

VELETRH PAMÁTKY 2014

Mezioborové setkání odborníků i široké veřejnosti v oblasti péče o kulturní dědictví, to bude již 3. ročník

Marzper WM, CC BY-SA 3.0

veletrhu PAMÁTKY, který se bude konat 23.–24. října v Průmyslovém paláci na Výstavišti v Praze-Holešovicích. V tomto čísle čtvrtletníku přinášíme pro jeho čtenáře čestnou vstupenku.

Soudobé vstupy v zámeckém prostředí památky UNESCO – Litomyšl (HŠH Architekti)

Postindustriální prostředí pro lidi – Park am Dreigleiseck v Berlíně

ROZHOVOR S OSAMU OKAMUROU

reSITE pro města

V červnu se uskutečnil třetí ročník festivalu a konference reSITE. Klade si za cíl propojovat a inspirovat, což je nám sympatické a blízké. Proto jsme se sešli s programovým ředitelem a architektem Osamu Okamurou a hovořili jsme o pozitivních příkladech ze zahraničí a o tom, co reSITE přináší našim městům.

Jaká architektonická realizace ve vás vyvolala v poslední době hlubší zážitek?

Nedávno jsem byl v Berlíně a zaměřil jsem se na nové parky v centru města. Navštívil jsem Park am Dreigleiseck, kde se velmi citlivě pracuje s historií místa. Zůstala tam například břizami zarostlá kolejnice. Park zahrnuje současné jednoduché a chytré vstupy, mobiliář, přírodní hřiště pro děti, pobytové trávníky, hřiště pro městské sporty, je provázán s městskou dopravou, dějí se tam kulturní akce. Byl vytvořen ve spolupráci s místní komunitou, jejíž protesty proti plánu na vybudování velkých logistických center přinesly výsledek, a místo bylo ponecháno jako veřejný prostor. Větší aktivita a uvědomělost obyvatel u nás zatím chybí. Následně se v Berlíně uskutečnila architektonická soutěž, vyhráli ji špičkoví autoři, kteří s pomocí zástupců města vytvořili skvělou realizaci. Velkým tématem měst je kvalitní veřejný prostor, který nemusí znamenat pouze vydlážděné náměstí. Často to jsou právě postindustriální a zapomenuté meziprostory. To jsou dnes nejzajímavější místa, proto záměrně nemluvíme o domech, ale o veřejném prostoru. Pokud bych měl přeci jen jmenovat příklady architektonických realizací

u nás, třeba i trochu starších, tak je to například hotel Metropol na Národní třídě, bytový dům s tělocvičnou na Petřském náměstí, Národní technická knihovna v Dejvicích nebo brněnské Divadlo na Orlí. Lze také připomenout Arcidiecézní muzeum v Olomouci.

V červnu se uskutečnil třetí ročník reSITE. Co vás osobně nejvíce zaujalo?

Velmi se mi líbila diskuze na téma Město pro všechny o sociální udržitelnosti měst. Připravovali jsme ji ve spolupráci s Florianem Kohlem z Berlína, který usiluje o zapojení lidí do ovlivňování jejich životního prostředí prostřednictvím architektury. Věnuje se novým přístupům k bydlení, takzvanému co-housingu. V panelu rovněž vystoupila radní Stuttgartu pro rovné příležitosti Niombo Lomba a diskutovalo se o tom, jak udělat město přívětivější pro všechny sociální skupiny a pro lidi s různými znevýhodněními. Podle reakcí to byla nejlepší diskuze i pro posluchače. Je to silné téma a diskuze byla živá a inspirativní.

Jak byste charakterizoval platformu reSITE?

Platformu reSITE vnímáme jako kulatý stůl, k němuž usedají lidé, kteří mají zájem na tvorbě měst, jenž na začátku

TEXT JAN ČERVINKA
FOTO OSAMU OKAMURA, DOROTA ŠPINKOVÁ

MINULÝ ROK SE FESTIVAL RESITE ODEHRÁVAL TAKÉ VE VEŘEJNÉM PROSTORU – KARLOVO NÁMĚSTÍ V PRAZE.

nemusí být společný. Tím se stane, až když lidé u stolu spolu začnou mluvit. Takový prostor u nás chybí a města jsou často tvořena paralelními partikulárními zájmy a výsledky podle toho vypadají. Nezisková organizace reSITE byla založena lidmi, kteří působí v různých sférách – od médií a architektury přes developerské prostředí a velkou firmu zaměřenou na krajinářskou architekturu a plánování až po akademickou sféru a výzkum. Chceme zlepšovat města, protože mají nedostatky. Je důležité, aby byla pestrá, inspirativní pro obyvatele a současně dokázala odolávat otřesům a náporům dnešní doby. Hmotná podstata měst je pro nás až na druhém místě, na prvním místě jsou lidé a jejich kvalita života. Naším cílem je dosáhnout co nejrychleji co největší změny. Proto sem vozíme lidi z celého světa, kteří umí městské plánování nejlépe.

Co přimělo Martina Barryho založit reSITE v Praze?

Martin přišel do Prahy učit, působil na Fakultě architektury a zjistil, že se u nás nevyučuje krajinářská architektura v širším pojetí s přesahy k urbanismu a městskému designu. Dospěl k názoru, že je potřeba pozvat nějakého krajinářského architekta ze zahraničí. Pak se myšlenka začala rozvíjet a z jednoho člověka se stala skupina pozvaných a z toho vznikl první reSITE.

Kde je tento přístup k plánování měst běžný?

OSAMU OKAMURA

- narodil se v Tokiu v roce 1973
- vystudoval architekturu na FA ČVUT a konceptuální tvorbu na AVU v Praze
- od roku 2013 je programovým ředitelem reSITE
- působí v redakci architektonického časopisu ERA21
- je členem Metropolitní ozvučné desky, odborného poradního orgánu Rady hl. m. Prahy v otázkách rozvoje města
- za Českou republiku je nezávislým návrhatelem na Cenu Miese van der Rohe – ocenění Evropské unie za současnou architekturu
- vyučuje na mezinárodním architektonickém institutu ARCHIP v Praze

Myslím, že právě v těch společnostech, které mají nepřerušovanou demokratickou tradici. Tam vzniklo prostředí pro kultivaci přístupů, což souvisí s možnostmi svobodně vyjádřit vlastní názor. Ve východní Evropě byla situace dlouhá léta jiná. Právě schopnost naslouchat a zapojit se do designu města je rozvinutá v zemích, kde fungují sousedské komunity a lidé jsou občansky aktivní, mají spolky, čilý sousedský život. Sám si na konferencích uvědomuji, co všechno krajinářský design zahrnuje a co všechno umí. Lidé, kteří navrhují města, vycházejí často z přírodních předpokladů místa. Město je pak organické, splývá s krajinou nebo ji korunuje. Když jsem studoval architekturu, nikdo nás o těchto inspirativních, chytrých, udržitelných, ekonomických a přirozených přístupech neučil. Historická města mají většinou tyto přirozené předpoklady, s mladšími už je trochu problém.

Jsou ve střední a východní Evropě další podobné iniciativy?

Akcí zaměřených na zlepšování prostředí ve městech vzniká nyní poměrně dost a téma začíná být i politické. Veřejný prostor a kvalita života ve městě se konečně stávají důležitými společenskými tématy. Lidé pochopili vliv prostředí na své životy, což je velký posun i pro architektky, důraz se přesouvá od jednotlivých staveb k celkům. I mezi architektky propuká obrovský zájem o navrhování měst, urbanismus, management měst. Rovněž pro školy je to něco nového.

GAHURŮV PROSPEKT PODLE ARCHITEKTŮ Z ELLEMENT – ZLÍN

Jaká je situace měst u nás?

Minulý rok jsme měli na reSITE panel nazvaný Druhá města a příští rok se tématu menších měst chceme opět věnovat. Česká republika je sítí menších měst. Situace hlavního města je vždy specifická zastoupením nejrozličnějších institucí a korporací, má jiný potenciál a chová se jinak. Ostatní města se musí víc snažit být atraktivní. Pro Prahu se v poslední době podařilo získat kvalitní odborníky na městské plánování. Obávám se, že další větší města mají problémy, například Ostrava si postavila velké nákupní centrum vedle historického jádra, které odsálo všechny obchody a centrum vymřelo. Podobně je na tom také Liberec. Brno udělalo velkou chybu v zablokování jižního centra diskuzí o přesunu nádraží, což způsobilo obrovské škody na rozvoji. Stále se dělá dost chybných kroků. Například tendence stěhování škol z center a uprazdňování prostorů. Život v historických centrech se v minulých letech podařilo zadusit, je v nich spousta služeb pro turisty, ale živí lidé se vytratili. Objevují se naštěstí dynamické a kreativní čtvrti, v Praze to jsou například Karlín a Holešovice. Města by měla pracovat na své atraktivitě, dát prostor kreativním myšlenkám, pak jsou zajímavá i pro investory. Důležité jsou také architektonické soutěže na významné stavby.

Kde se vydali správným směrem?

Líbí se mi Litomyšl, je velmi dobrým příkladem. V rovině jednotlivých záležitostí a projektů oceňuji Zatec a tamní

SDÍLENÍ ZKUŠENOSTÍ Z CELÉHO SVĚTA NA RESITE 2014 – FORUM KARLÍN V PRAZE

Chrám chmele a piva. Na začátku byla iniciativa občanského sdružení, šlo tedy o aktivitu zdola. Ve Vodňanech se také objevily výrazné komunitní aktivity. Ve Zlíně se podařila skvělá revitalizace spodní části Masarykova náměstí od místní kanceláře Ellement. Úprava je jednoduchá a nenápadná, ale chytrá, počínaje materiálovou skladbou, zapuštěním chodníků, volně dostupným bezdrátovým připojením k internetu a integrací uměleckého díla. Dalšími kvalitními realizacemi jsou náměstí ve Frýdlantu nebo Velké Bystřici. Nejzajímavější výsledky dosahují tam, kde se daří propojit aktivity zespoda s radnicí. Lidé jsou ochotní postavit se za někoho, kdo má vizi,

a uvědomují si, že kvalitu prostředí si musí zajistit sami. Zafungovala určitá zdravá míra naštvanosti s ochotou se do toho pustit. V reSITE nás také něco podobného žene dopředu. Nejsme spokojeni, máme znalosti a kontakty, chceme věci dělat lepší a nechceme čekat moc dlouho, jsme netrpěliví.

Zúčastnil jste se letošní konference Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska, která byla zaměřena na hendikepované spoluobčany a bariéry, s nimiž se ve městech potýkají. Je toto téma dostatečně akcentováno?

Přijde mi, že situace je vcelku dobrá, ale pořád je co dohánět. Na jaře jsem

CO JE reSITE?

- platforma, festival, konference i neziskovka
- mezinárodní platforma pro sdílení idejí a praktických zkušeností pro obyvatelná, konkurenceschopná a odolná města
- zaměřuje se na veřejný prostor z hlediska designu, kultury, politiky, financí, zapojení komunit a udržitelnosti
- klade si za cíl nastavit veřejný dialog o městském prostoru a také objevovat modely městského plánování, které mohou být inspirovány občanskými iniciativami
- oslovuje architektky, politiky, urbanisty, developery, krajinné architektky, odborníky z oblasti plánování, inovací, dopravy, inženýry, ekonomy, finančníky, zástupce nejrozličnějších komunit, vědce, umělce, studenty a všechny s aktivním zájmem o zlepšení kvality života ve městě
- pořadatelem je stejnojmenná nezisková organizace
- IV. ročník se uskuteční 18.–19. června 2015
- resite.cz

ATMOSFÉRA VEŘEJNÉHO PROSTORU – BAŤOV INSTITUT VE ZLÍNĚ (ADNS)

byl v Curychu, kde si člověk uvědomí, že jsou mnohem dál. Například preference pěších vůči autům v designu parteru. U nás tento přístup naleznete zatím spíš výjimečně. Ve městě musí být chodec vždy na prvním místě, což je nutné promítnout i do projektování. Také u vedení tras cyklostezek se situace rychle proměňuje. Co fungovalo před 10 až 15 lety, je dnes již zastaralé. Proto je lepší přinášet nejnovější znalosti přímo z těch zemí a měst, kde jsou již dál. Taková řešení totiž šetří i peníze. Proč to neudělat nejlíp, jak to v současné době jde? Bezbariérovost v sobě zahrnuje mnoho významových rovin a hodnot, nemusí se vždy jednat jen o fyzické bariéry.

Jak vnímáte péči o památky u nás?

U nás je památek velmi mnoho a zdroje jsou poměrně omezené. Je otázka, zda mluvit o ochraně nebo o rozvoji. Dědictví by se mělo rozvíjet, mělo by být více proaktivní, umět věcem vdechnout nový život, být kreativnější. Termíny ochrana a obnova mi přijdou málo. Musíme být kreativnější a zároveň pragmatičtější. Je dobré umět aktualizovat věci a chovat se ekonomicky, což neznamená bourat, ale ani pouze ochraňovat pro ochranu. Nemáme pro spoustu staveb adekvátní využití a někdy je psychicky těžké přenést přes srdce změnu využití a adaptaci, ale život se vyvíjí a mění. K tomu přistupuje druhá věc: když se u nás něco rekonstruuje, děje se tak velmi nákladně. Možná neumíme takový základní přístup super ekonomické a minima-

listické konzervátorské rekonstrukce, která je často pokládána za neestetickou a nedokončenou. V zahraničí to je běžné, přestože je tamní společnost bohatší. Možná je to určitá ekonomická nutnost, přistupovat k památkám pragmatičtěji.

Jakou roli hraje vzdělávání a média?

Situace u nás je dána základní kulturní nevzdělaností lidí v oblastech stavění a architektury. Tvorba města se na základních školách neučí. Česká komora architektů vyvíjí aktivitu, aby se základní znalosti o architektuře a tvorbě měst dostaly do osnov základních škol. V tom vidím velký smysl. Studenti architektury ve Francii mají povinnou praxi výuky ve školách a předávání informací veřejnosti. S Marcelou Steinbachovou jsme jedno číslo časopisu ERA21 věnovali tématu vzdělávání dětí v architektuře.

Angažuje se v osvětě neziskový sektor?

V této oblasti je nutné vyzdvihnout Kruh, který se zpočátku zaměřil na profesní publikum, ale Dnem architektury nastal průlom. Představuje největší akci, která cílí na nejširší veřejnost. Den architektury je fenomenální počín a je dobře, že jsou do něj zapojeni samotní architekti.

Do reSITE jste zamířil v rámci programu Rok jinak. Jaká je vaše zkušenost?

Mile mne překvapilo, jací zajímaví lidé působí v Nadaci Vodafone. Program je velice kvalitní, figurují v něm skvělí lidé a projekty. Letos jsem byl přizván

ŽIVOT VE MĚSTĚ – PRINZESSINNENGARTEN V BERLÍNĚ

do výběrové komise a opět byly předloženy velice zajímavé projekty. A k reSITE jako k neziskovce mohu dodat, že v ní je velmi profesionální prostředí.

Komu ve svém profesním životě nasloucháte, třeba při uvažování o správě měst?

S chutí jsem si nedávno přečetl knihu Triumf města od profesora ekonomie na Harvardově univerzitě Edwarda Glaesera, hlavního řečníka letošní konference. Značně mi rozšířila obzory, protože se autor dívá na město jako ekonom a ten pohled je jiný než pohled architekta. Obecně se snažím naslouchat všem. Všimám si, jak o městech mluví aktivisté, politici, developeři. Ilustruje to jejich uvažování a přístup.

Na co se můžeme těšit v rámci reSITE 2015?

Aktuálně již pracujeme s programovou radou na tématech příštího ročníku, která se opět snažíme směřovat k situaci v České republice. Stále hledáme návody pro dosažení dobrých výsledků. Už jsme řešili problematiku plánování a řízení. V tom jsme se za tři ročníky trochu zorientovali a nyní nás zajímá další krok, jak se od plánu posunout k realitě. Jak strategické a urbanistické plánování uvádět do praxe.

Co byste vzkázal našim čtenářům?

Bylo by dobré, kdyby se aktivně zapojili do zlepšování měst, ve kterých žijí. A reSITE jim v tom může pomoci, dát návod. Je dobré to vzít do vlastních rukou. ■

NAD LOMEM U MIKULOVA, BŘECLAVSKO

ŽICHLÍNEK, ORLICKOÚSTECKO

FRELŮV MLÝN U HRADIŠTKA, JINDŘICHOHRADSKO

NÁZOR

Čím vás projekt zaujal a podle čeho jste vybírali místo pro zavěšení houpačky?

Spolek naOKRAJI realizuje projekt 100 houpaček pro krajinu. Cílem je vyzdvihnout potenciál zajímavých lokalit a podpořit péči o ně. Na třech místech spojených s historií jsme se zeptali lidí, kteří již houpačku zavěsili.

Jozef Sedláček,
Nad lomem u Mikulova,
Břeclavsko

Prečo sa nám páčil projekt? Pretože ti umožňuje anonymne a nenásilne ukázať miesto ostatným ľuďom a vedieť, že ten, kto to miesto nájde, zažije niečo podobné ako ty. No a okrem toho, vešanie hojdačky je dobrá príležitosť na výlet s kamošmi. Prečo sme vybrali to miesto? Pretože odtiaľ sa dokáže pozerať človek do krajiny hodiny.

Petr Syrový,
Žichlínek,
Orlickoústecko

Projekt mě zaujal pro jeho celkovou filozofii. Je to jednoduchá a hravá myšlenka. Aktivizuje lidi a prohlubuje vztah k místu. Houpačku jsme umístili v blízkosti sudetského statku, ve kterém bydlíme. Pro zavěšení jsme vybrali mohutný dub, který tam zasadili němečtí obyvatelé. Houpačka láká kolemjdoucí k pohoupání.

Ivana Vastlová,
Frelův mlýn u Hradištká,
Jindřichohradecko

Projekt mě zaujal svou snahou posílit vztah lidí ke krajině a především také způsobem, kterým chce svého cíle dosáhnout. Houpačky jsou podle mě geniálním prvkem, který probouzí hravost v dětech i dospělých, a zároveň pěkně zapadnou do krajiny. Projektů s krásnou myšlenkou najdete hodně, ale tento funguje už od pověšení první houpačky a to je to hlavní, co mě na něm baví. Moji houpačku jsme chtěli spolu s kamarády umístit v okolí řeky Dyje, jež je pro dačickou krajinu charakteristickým rysem. Říční niva protknutá zelenou turistickou značkou láká k procházkám místní obyvatele i turisty a houpačka tak, doufejme, nezůstane opuštěná. A konkrétní místo s lípou u opuštěného mlýna? To už si o houpačku řeklo samo.

ŽELEZNIČNÍ KORIDOR A ZACHRÁNĚNÝ DRÁŽNÍ VODOJEM V ČERČANECH

PŘÍKLADNÁ A CITLIVÁ REKONSTRUKCE INTERIÉRU

TŘI ZAJÍMAVÉ KONVERZE

Tam, kde bývala voda ve výšinách

Nadcházející sedmý ročník konference PRO-PAMÁTKY je věnován vodárenským věžím.

Zajímá nás, jak je s touto specifickou součástí průmyslového dědictví nakládáno, jak se o ni pečuje a jaké nové využití je pro ni nalézáno. Téma je to nevšední, a jak se ukazuje, i velmi pestré. Do rubriky o zajímavých obnovách jsme vybrali tři objekty. O jeden pečuje nezisková organizace, druhý je v majetku obce a třetí v soukromém vlastnictví.

Různé podoby a osudy

Výzkumné centrum průmyslového dědictví FA ČVUT v Praze eviduje přes 170 věžových vodojemů a bezmála 900 vodárenských staveb a areálů. V Ústředním seznamu kulturních památek nalezneme na 40 vodojemů a přes 30 vodáren. Komínů s vodojemy se do současnosti zachovalo 20. Stavební typ věžového vodojemu zažil největší rozkvět v poslední čtvrtině 19. století a v první polovině 20. století jako součást výstavby novodobých vodovodních sítí. Stavebníky byly soukromé společnosti, stejně jako samosprávy. Vlastní vodojem měla například jatka v Holešovicích nebo filmové ateliéry na Barrandově, Thomayerova nemocnice v Krči nebo věznice v Ruzyni. Mezi autory návrhů nalezneme výrazné architekty. Osvald Polívka navrhl věžový vodojem pro Nymburk, Jan Kotěra pro Prahu a Třeboň, Josef Gočár pro Bohdaneč, Josef Danda několik vodojemů pro drážní provozy. Otakar Novotný je autorem takzvaného Kbelského majáku, Tomáš

VÝRAZNÁ DOMINANTA OBCE

INTERIÉRY BUDOU JIŽ BRZY SLOUŽIT ČLENŮM POSÁZAVSKÉHO PACIFIKU I VEŘEJNOSTI.

Černoušek vyprojektoval vodojem v Brně-Kohoutovicích a Karel Hubáček se statikem Zdeňkem Patrmanem vyrovnávací věž v Praze-Radlicích. Při výstavbě vodojemů bylo často využíváno novodobých materiálů a konstrukcí, především železobetonu a oceli. Některé vodojemy v minulosti plnily i další funkce. Ve Vratslavicích nad Nisou byla v továrně na koberce postavena pneumatická zauhlovací věž s vodním rezervoárem, která se dochovala do dnešních dnů. V Praze-Kbelích sloužil věžový vodojem zároveň jako maják – navigační věž tamního letiště.

Některé vodojemy plní dodnes původní funkci, například v Břeclavi a v Nymburce, jiné stojí nevyužité a chátrají a pro další se podařilo nalézt nové využití. V Mladé Boleslavi přestavěli tamní vodojem na kanceláře městského úřadu. V Třeboni je vodojem v majetku města, které ho pronajalo k výstavním účelům. V Brně-Řečkovicih byl nevyužívaný vodojem přestavěn na bydlení. V Bohumíně se město před lety rozhodlo zachovat věžový vodojem, ve kterém je dnes penzion s kavárnou a vyhlídkou.

Koridor vs. neziskovka

Čerčany na Benešovsku jsou známy jako rekreační letovisko středního Posázaví a železniční křižovatka. Při budování tratě na trase z Prahy do Gmündu vznikla v Čerčanech na konci sedesátých let 19. století železniční stanice. Zanedlouho obec protnul

další dvě tratě a na začátku 20. století se Čerčany staly živým dopravním uzlem. Stanice se postupně rozrůstala o dostavbu výpravní budovy, novou výtopnu, točnu a také věžový vodojem. Původní samostatný drážní vodárenský systém zajišťující provoz parních lokomotiv využíval blízkost řeky Sázavy, v jejímž údolí byla vybudována vodárna a parními pumpami čerpána voda do rezervoáru v drážním depu. Z důvodu nedostačující kapacity byl po první světové válce postaven nový zděný věžový vodojem v těsné blízkosti strážního domku. Další rozvoj přineslo zdvoukolejnění tratě a její elektrifikace. Po ukončení parního provozu na sklonku sedmdesátých let vodárenské zařízení ztratilo svůj účel. Vodojem nebyl udržován a chátral.

ZCHÁTRALÝ VODOJEM PŘED REKONSTRUKCÍ

V letech 2006–2009 se Čerčan dotkla výstavba tranzitního koridoru z Prahy do Horního Dvořiště a s ním spojená kompletní přestavba celé stanice. Zchátralé stavědlo a vodojem u strážního domku na benešovském zhlaví čekala v rámci modernizace tratě a stanice demolice. V té době se již členové neziskové organizace Posázavský pacifik, která se věnuje propagaci železnice a turistiky v Posázaví, snažili vyjednat odkoupení objektu. Jejich úsilí našlo podporu u vedení obce, a tak v součinnosti s pracovníky drah a projektantem stavby koridoru se Posázavskému pacifiku podařilo objekt odkoupit a tím ho i zachránit. Neziskovka si vytkla za cíl technickou památku pečlivě zrekonstruovat a postupně v ní vybudovat železniční muzeum s vyhlídkovou věží a kavárnou. V roce 2009 započaly s finanční podporou obce rekonstrukční práce, které byly úspěšně zakončeny o dva roky později v dubnu 2011. V průběhu obnovy se Posázavskému pacifiku podařilo v rámci výzvy strategického plánu Leader získat na dokončení projektu finanční prostředky z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova ve výši 1,8 milionu korun.

Koridor sice zasahuje svými protihlukovými stěnami až k samotnému vodojemu, důležité však je, že objekt má svého pečujícího majitele, je příkladně zrekonstruován a získává novou náplň. Zanedlouho bude sloužit jako zázemí neziskové organizace a připravuje se v něm muzeum

TEXT JAN ČERVINKA
FOTO MARIE MATLÁKOVÁ, LUMÍR BĚHAL, MAREK JANTAČ,
JK JIK WM, CC BY-SA 3.0, RADIM HEINICH

PO SCHODIŠTI VZHŮRU NA VYHLÍDKU

ATIKA VODOJEMU S CIMBUŘÍM

VÝHLED DO OKOLÍ HEŘMANOVY HUTĚ

a stylová kavárna s toaletami pro hendikepované a vodním jeřábem. V bývalém vodojemu bude expozice o drážních vodárenských stavbách, a jelikož se v Čerčanech podařilo Posázavskému pacifiku zachránit rovněž stavědlo včetně původního zařízení, plánuje do něj v rámci železničního muzea umístit expozici věnovanou zabezpečovacím zařízením na dráze. Obě expozice tak budou prezentovány v autentickém prostředí.

Záchranou a citlivou opravou věžového vodojemu se zvedla vlna zájmu o technickou památku z řad místních obyvatel. V současnosti má věžový vodojem svoji turistickou pohlednici a obec Čerčany hrdě prezentuje vodojem na svých internetových stránkách. Nezisková organizace Posázavský pacifik naplnila záchranou čerčanského vodojemu a stavědla několik ze svých cílů. Zabránila demolici významných drážních budov, opravila je a připravuje jejich využití jak pro místní, tak pro návštěvníky regionu. Propaguje tím železniční dopravu v Posázaví a aktivně se podílí na rozvoji cestovního ruchu. To není málo.

Obec a její vyhlídková věž

V Heřmanově Huti na severním Plzeňsku se nalézá jeden z našich prvních věžových vodojemů monolitické železobetonové konstrukce. Postaven byl v roce 1908 v rámci rozšíření kapacity a modernizace Schultesova pivovaru v nedaleké Vlčkýši. Proto je na plášti

vodojemu dodnes nápis Brauerei Wilkischen s letopočtem jeho výstavby. Obec Vlčkýš, v níž byl v provozu pivovar a lihovar, se totiž dlouhodobě potýkala s nedostatkem pitné vody. Do nového vodojemu čerpaly parní pumpy vodu z více než 20 metrů hluboké studny. Voda však obsahovala příliš mnoho železitých prvků a pro vaření piva tak byla nevhodná. Nepříznivá hospodářská situace počátku třicátých let vedla majitele k prodeji pivovaru, který následně zastavil svoji činnost. V období od roku 1932 až do roku 1960 byl vodojem druhotně využíván místními k zemědělským účelům. Pak následovalo několik desetiletí chátrání.

S blížícím se stým výročím výstavby vodojemu začalo vedení obce v roce 2007 hledat cestu, jak významnou technickou památku zachránit. O dva roky později se podařilo věžový vodojem v Heřmanově Huti zapsat pro jeho konstrukční kvality a stav zachování do Ústředního seznamu kulturních památek. Tím se otevřela cesta k získání dotace na jeho obnovu. Obec se rozhodla pro konverzi na vyhlídkovou věž. Regionální operační program Jihozápad poskytl dotaci

V Národním technickém muzeu v Praze se 13. a 14. listopadu uskuteční sedmý ročník konference PROPAMÁTKY, jejímž hlavním tématem budou **HISTORICKÉ VODÁRENSKÉ VĚŽE**.
www.konference.propamatky.cz

z Evropského fondu pro regionální rozvoj, která uhradila většinu z celkových nákladů ve výši 3,5 milionu korun. Stavební práce se uskutečnily v roce 2011 a ještě téhož roku byla nová rozhledna slavnostně zpřístupněna veřejnosti. Na střešku vodojemu dnes návštěvníci stoupají vnějším ocelovým vřetenovým schodištěm. Betonové konstrukce jsou obnoveny, stejně jako atika s cimbuřím a omítnutý plášť rezervoáru s dekorativním vlysem a nápisem s letopočtem.

Obec se ukázala jako prozíravý a dobrý správce. Podařilo se jí získat pro významnou stavbu památkovou ochranu a na její opravu evropské dotace. Vyhlídková věž v Heřmanově Huti je příkladem nápadité konverze, která podporuje cestovní ruch v regionu.

Pivovarských vodojemů se u nás zachovalo pouze několik. Bývalý vodojem v Heřmanově Huti si je v mnohém blízký s vodojemem někdejšího měšťanského pivovaru v Plzni, dnešního Plzeňského Prazdroje. Ten byl vystavěn o rok dříve (1907) a o rok dříve se stal zapsanou památkou (2008). Oba jsou opraveny a slouží především cestovní-

AKCE PRO VEŘEJNOST VE VRATIMOVĚ – OBČASNÉ KONCERTY NEBO SVATBY

mu ruchu. V Heřmanově Huti jsou pro zájemce k dispozici turistické známky, razítko a pohlednice. Spojení věžového vodojemu s vyhlídkovou věží existovalo již v minulosti. S funkcí rozhledny počítaly návrhy vodojemů v Pardubicích, ve Slezské Ostravě, Břeclavi nebo ve středočeských Pečkách. V současnosti jsou jako vyhlídkové věže pro veřejnost občasné využívány vodojemy v Břeclavi a v Hradci Králové. V Lounech již několik let také plánují přestavbu nevyužívaného vodojemu na rozhlednu.

Ateliér, rozhledna i obytný prostor

Ve Slezsku na řece Ostravici leží město Vratimov. Zemědělskou oblast proměnil v 19. století rozvoj průmyslu v Ostravě a blízkém okolí. Ve Vratimově byla například v roce 1882 založena továrna na celulózu. Pro zásobování města pitnou vodou byl v roce 1931 postaven na jeho okraji železobetonový věžový vodojem. Svému původnímu účelu přestal sloužit v sedmdesátých letech 20. století. Opuštěná stavba chátrala a byla zvažována její demolice. V roce 1996 inicioval Radim Heinrich, který ve Vratimově provozuje řemeslnou výrobu nábytku, vypsání soutěže na odprodej vodojemu. Ten tehdy patřil ostravské vodohospodářské společnosti. Objekt byl prodán, ale nový majitel se o něj nestaral a vodojem dál chátral. V roce 2000 se jej podařilo Radimu Heinrichovi koupit a začala se psát nová kapitola vratimovské technické památky.

Nápaditý a tvůrčí majitel se rozhodl vodojem opravit a nově využívat jako svůj ateliér, kde bude navrhovat nábytek pro rodinnou firmu Heinrich, jejíž historie tradiční řemeslné výroby ve Vratimově sahá do roku 1929. Návrh konverze si majitel vytvořil sám, stejně jako postupné zajištění všech stavebních a řemeslných prací a financování celé akce. Chvályhodným momentem konverze bylo rozhodnutí o zachování původního rezervoáru. Z něj vznikl dvoupatrový obytný prostor. Při stavební obnově Radim Heinrich doplnil věžový vodojem také o zcela nový prvek – v horní části stavby vybudoval subtilní ocelovou

VÝCHOZÍ STAV PŘED REKONSTRUKCÍ

V BÝVALÉM REZERVOÁRU

plošinu se zábradlím, která vede kolem pláště bývalého rezervoáru. Ochoz slouží jako vyhlídka skýtající pohledy na panorama Ostravy, ale také na pohoří Beskyd a Jeseníků.

V roce 2006 byly stavební práce ukončeny a věžový vodojem byl po celkové a citlivé úpravě slavnostně otevřen. Slouží jako pracovna, obytný prostor a rozhledna. To, že je stavba v soukromém vlastnictví, neznamená, že se do ní nedá podívat. Radim Heinrich se v ní setkává se svými zákazníky, přáteli a občas zde pořádá kulturní akce pro veřejnost. V plánu je i další zpřístupňování vratimovského vodojemu. Majitel se chystá upravit prostor střechy a bývalé lucerny v samém vrcholu stavby na další vyhlídkovou plošinu a připravuje také otevření čajovny.

Současná podoba věžového vodojemu ve Vratimově je důkazem odvahy lidí, kterým není lhostejný osud nevšedních staveb v jejich okolí. Citlivá rekonstrukce a nalezení nového využití technické památky představuje inspirativní příběh. ■

www.posazavsky-pacifik.cz
www.hermanovahut.cz
www.heinrich.cz

připraveno ve spolupráci:
VCPD FA ČVUT v Praze
vcpd.cvut.cz
Společenstvo vodárenských věží
www.vodarenskeveze.cz

Tři roky s MÁME VYBRÁNO

Součástí projektu MÁME VYBRÁNO je soutěž veřejných sbírek zaměřených na obnovu památek. Letos byla tradičně završena slavnostním večerem spojeným s koncertem a předáváním cen vítězným sbírkám. Přinášíme vám přehled výsledků za poslední tři roky.

TŘI ROKY MÁME VYBRÁNO		2012	2013	2014							
FINANČNĚ NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ	VÍTĚZOVÉ (v tisících Kč)	2 463 Spolek pro Lanžhot Oprava kostela Povyšení sv. Kříže	4 172 Matice Svatohostýnská Nové zvony pro baziliku na Svatém Hostýně	847 ŘK farnost Buchovice Oprava a rekonstrukce střechy kostela sv. Martina							
	UKONČENÉ SBÍRKY V PŘEDCHOZÍM ROCE	<table><tr><th>Year</th><th>Value</th></tr><tr><td>2012</td><td>10 mil Kč</td></tr><tr><td>2013</td><td>20 mil Kč</td></tr><tr><td>2014</td><td>9 mil Kč</td></tr></table>			Year	Value	2012	10 mil Kč	2013	20 mil Kč	2014
Year	Value										
2012	10 mil Kč										
2013	20 mil Kč										
2014	9 mil Kč										
CENA VEŘEJNOSTI	VÍTĚZOVÉ POČET HLASŮ	795 Stavba nových varhan v kostele sv. Martina v Třebíči	1 852 Stavba nových varhan v kostele sv. Martina v Třebíči	2 130 Údržba a rekonstrukce mohyly na Ivančence							
	CELKOVÝ POČET HLASŮ	<table><tr><th>Year</th><th>Value</th></tr><tr><td>2012</td><td>2 000 hlasů</td></tr><tr><td>2013</td><td>9 000 hlasů</td></tr><tr><td>2014</td><td>11 000 hlasů</td></tr></table>			Year	Value	2012	2 000 hlasů	2013	9 000 hlasů	2014
Year	Value										
2012	2 000 hlasů										
2013	9 000 hlasů										
2014	11 000 hlasů										
NEJLÉPE PREZENTOVANÁ	VÍTĚZOVÉ	Mělnický osvětový a okrašlovací spolek Obnova varhan chrámu sv. Petra a Pavla	Matice Svatohorská Stavba velkých varhan pro Svatou Horu	Junák Údržba a rekonstrukce mohyly na Ivančence							
CELKEM SBÍREK	POČET SBÍREK V SOUTĚŽI	155	174	178							
IPK	CENY VÍTĚZŮM	Institut pro památky a kulturu v kategorii Cena veřejnosti celkem rozdělil 180 000 Kč									

Eva Maršalová

ČESKÁ LÍPA – OBNOVENÁ KAPLE SV. DUCHA V MANUŠICÍCH

František Hrdý

ČESKÉ BUDĚJOVICE – REKONSTRUKCE BUDOVY
JIHOČESKÉHO MUZEA

MÚ Jindřichův Hradec

JINDŘICHŮV HRADEC – OBNOVENÁ KŘÍŽOVÁ CESTA
KE KOSTELU SV. JAKUBA

Karel Ellis

KADAŇ – OBNOVA HELMICE RADNIČNÍ VĚŽE

Roman Klouček

KARLOVY VARY – OPRAVENÝ MAYERŮV GLORIET

FOTOREPORTÁŽ

Města
pečující

V průběhu léta jsme se obrátili na zástupce měst s dotazem, jaké se jim daří realizovat projekty a čemu se v oblasti obnovy památek aktuálně věnují. Vybrané akce jsme se rozhodli přiblížit prostřednictvím fotografií, které jsme obdrželi.

Petra Fejfarová

FRANTIŠKOVY LÁZNĚ – NOVÁ FASÁDA NA BUDOVĚ DIVADLA BOŽENY NĚMCOVÉ

Eva Spurná

LIBLÍN – REPLIKY TŘÍ SOCH V BÝVALÉM ZÁMECKÉM PARKU

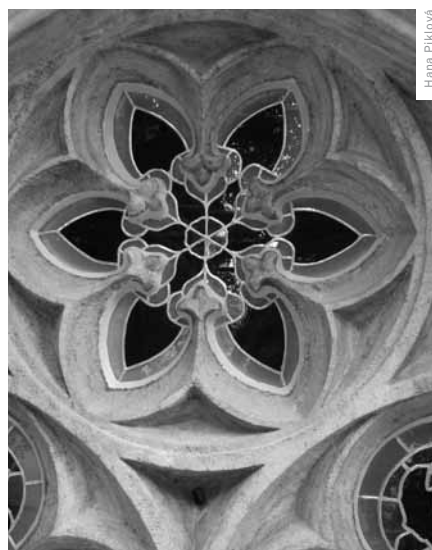

Martin Hatkeš

LETOHRAD – ZREKONSTRUOVANÁ
HOTMAROVA KAPLIČKA

Milošlav Hübner

DUCHOV – REVITALIZACE FASÁD DOMŮ ČP. 20 A 21 NA NÁMĚSTÍ REPUBLIKY

Hana Píková

CHRUDIM – ZRESTAUROVANÁ VITRÁŽ NA ŠKOLNÍ
BUDOVĚ

Hana Švrčková

LIPNÍK NAD BEČVOU – OBNOVENÉ MĚSTSKÉ
OPEVNĚNÍ

Josef Hromek

MIKULOV – INTERIÉR ZREKONSTRUOVANÉ SYNAGOGY

Vladimír Staněk

PELHŘIMOV – OBNOVENÁ BAROKNÍ FASÁDA
DOMU ČP. 20

Jana Škutová

OSTROV – REKONSTRUKCE ŠLIKOVSKÉHO A LAUENBURSKÉHO ZÁMKU

Jan Vítěk

UNIČOV – REKONSTRUKCE MĚSTSKÉHO OPEVNĚNÍ

Jiří Zámeček

PÍSEK – REKONSTRUKCE SCHRENKOVA PAVILONU
V PALACKÉHO SADECH

Petr Zedák

POČÁTKY – RESTAUROVÁNÍ KAŠNY SE SLOUPEM
SV. JANA NEPOMUCKÉHO

Naděžda Šauerová

POLIČKA – OPRAVENÁ STŘECHA BAŠTY NA VALECH

Petra Martínková

PŘÍBOR – OBNOVA MĚSTSKÉHO DOMU ČP. 28
NA NÁMĚSTÍ SIGMUNDA FREUDA

KONFERENCE SE TĚŠILA VELKÉMU ZÁJMU ODBORNÉ VEŘEJNOSTI I ZÁSTUPCŮ SAMOSPRÁV.

EXKURZE SMĚŘOVALY K INDUSTRIÁLNÍM
PAMÁTKÁM OSTRAVY.

KONFERENCE

Ohlédnutí za konferencí Industriální stopy v Ostravě

Konference Industriální stopy s podtitulem Čtvrt století poté se uskutečnila na konci srpna v Ostravě a splnila očekávání organizátorů, kteří ji zhodnotili jako úspěšnou. Podobně vnímají exkurze po ostravských památkách průmyslového dědictví, které navázaly na konferenční den.

Za pořádající platformu Industriální stopy přiblížil specifika letošní konference Jiří Hlinka. „Poprvé se sešli mluvčí ze všech zemí střední Evropy, kteří přiblížili téma péče o industriální památky od roku 1989. Zároveň se nám ale díky přítomnosti zástupců z Ministerstva průmyslu a obchodu,

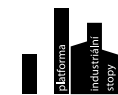
Ministerstva kultury, Ministerstva pro místní rozvoj a agentury CzechInvest podařilo demonstrovat přesahy a dopady problematiky průmyslových památek a jejich návratu do života. To byl hlavní cíl – doposud jsme byli svědky homogenní skupiny na straně přednášejících i delegátů.“

Dodal, že organizátoři považují za nesmírně důležitý například zájem odborníků ze stavebních úřadů nebo odborů správy majetku měst a obcí, potažmo odborů územního rozvoje a plánování. Právě ti by totiž měli potenciál průmys-

lových objektů a areálů dešifrovat jako první. Pozitivní byla také přítomnost zástupců řady měst a obcí – je vidět, že téma nevratné destrukce industriálního dědictví trápí také samosprávy. „Rozešli jsme se se dvěma důležitými tezemi: na průmyslové památky bude v dostatečné míře pamatovat nový památkový zákon a záchrana desítek či stovek cenných budov nebo komplexů po celé České republice se neobejde bez mezioborové diskuse na vládní úrovni, a to včetně finanční podpory těm, kteří o záchranu usilují.“

Generálním partnerem konference je společnost Vítkovice, a.s., Dolní oblast Vítkovice a pořadatelé platforma Industriální stopy, Výzkumné centrum průmyslového dědictví FA ČVUT, Kolegium pro technické památky ČKAIT & ČSSI, Národní památkový ústav, Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska a OK ČKAIT Ostrava. Mediálním partnerem konference je portál PROPAMÁTKY. ■

více na
www.industrialnistopy.cz

KAŽDOROČNÍ SETKÁNÍ HENDIKEPOVANÝCH A DOBROVOLNÍKŮ S ČESKOKRUMLOVSKÝMI PAMÁTKAMI

PŘI DNU S HENDIKEPEM ŠLY VŠECHNY PŘEKÁŽKY STRANOU.

CHVÁLÍME

Český Krumlov se opět otevřel hendikepovaným

Nezisková organizace Kiwanis klub spolu s městem Český Krumlov pořádají pravidelně v polovině září akci Den s hendikepem – Den bez bariér. Při něm se setkávají lidé s různým zdravotním omezením a poznávají kulturní dědictví města, které je na Seznamu UNESCO. Letošní jedenáctý ročník se konal 13. září.

„Smyslem a cílem akce je umožnit a usnadnit návštěvu historického centra města, hradu a zámku nebo četných kulturních zařízení zdravotně postiženým občanům, pro které jsou bez aktivní pomoci mnohé budovy, ale i zákoutí plné nerovné dlažby, schodišť či jiných bariér prakticky nepřístupné.“ sdělil Ivan Slavík z pořádajícího Kiwanis klubu Český Krumlov. Při Dnu s hendikepem šly všechny překážky stranou. „I přes nepříznivé počasí se do Českého Krumlova sjelo více než 150 osob s různým typem zdravotního postižení, kterým kromě jejich vlastního doprovodu bylo k dispozici 55 místních dobrovolných pomocníků,“ dodal Ivan Slavík.

Z nabídky vybraných kulturních zařízení si zájemci mohli prohlédnout interiéry zámku, aktuální výstavy v regionálním muzeu nebo v galerii Egon Schiele Art Centrum a mnozí zavítali i do podzemí bývalého grafitového dolu. Ty nejotužilejší ani vytrvalý chlad a déšť neodradil od projíždky na voru po malebném meandru Vltavy. Na rozdíl od několika minulých ročníků, které zvolily za centrum setkání

a doprovodného programu areál českokrumlovského hradu a zámku, se letošní ročník opět představil na náměstí Svornosti. „Během celého dne si všichni účastníci mohli užít kulturního programu, do kterého aktivně přispěli i samotní hendikepovaní – za své vystoupení si ovace publika zasloužili členové souborů ze vzdálené Jilemnice a z hornorakouského Altenhofu,“ doplnil Ivan Slavík.

Chvályhodná akce má v renesanční perle jižních Čech již svou tradici a může být díky úsilí Kiwanis klubu s podporou města Český Krumlov příkladem i inspirací pro další města a správce historických objektů, stejně jako pro neziskové organizace zabývající se službami pro zdravotně postižené spoluobčany.

Kiwanis club Český Krumlov byl založen v roce 2001 a je členem Kiwanis International – organizace sdružující lidi, kteří prostřednictvím humanitárních a jiných projektů pomáhají převážně mladým lidem. Projekty mohou být místní, celonárodní i mezinárodní. ■

TEXT ZBYNĚK KONVIČKA
FOTO LUBOR MRÁZEK

ZAPOJTE SE

Zveme vás do Klubu PROPAMÁTKY

Přinášíme radostnou zprávu. Rozhodli jsme se založit Klub PROPAMÁTKY, díky kterému můžete využívat nejrůznější výhody:

- Budeme vám zdarma zasílat časopis PROPAMÁTKY.
- Pozveme vás na vyhlášení soutěže MÁME VYBRÁNO.
- Zajistíme vám zvýhodněné vstupné na vybrané památky.
- Budete mít čestnou vstupenku na veletrh PAMÁTKY zdarma.

památek. Zapojte se a vyjádřete tak svou důvěru v naši práci. Dobrovolným příspěvkem navíc podpoříte zaměstnávání lidí se zdravotním hendikepem v naší organizaci.

Výše částky záleží na vašem uvážení. Za optimální považujeme příspěvek v hodnotě 100 korun měsíčně nebo 1 200 korun ročně. Darovat ale můžete podle svých možností méně či více.

Pomozte s námi šířit osvětu a příklady dobré praxe v péči o kulturní dědictví. Podrobnější informace naleznete na www.klub.propamatky.info.

Jindřiška Kukrálová

Zaujalo vás to? Přidejte se k nám.

Stačí přispět darem ve vámi zvolené výši na činnost neziskové organizace Institutu pro památky a kulturu, o.p.s. Pomůžete nám provozovat portál PROPAMÁTKY, který je jediným svého druhu v České republice, a budovat denně aktualizovaný zdroj informací o obnově, využívání a financování

PODPOŘTE NÁS

Připravujeme pro vás aktuální informace z oblasti péče o kulturní dědictví. Monitorujeme dotace a informujeme o veřejných sbírkách, prezentujeme odborníky v oblasti péče o památky. Pomáháme šířit osvětu a příklady dobré praxe v péči o kulturní dědictví.

Kde hledáme finanční zdroje?

Na svoji činnost potřebujeme finanční zajištění. Více než polovinu nákladů si dokážeme zajistit vlastní činností. Pro dlouhodobý a stabilní rozvoj naší organizace hledáme rovněž individuální dárce. Podpoříte-li nás, můžete si hodnotu svého daru odečíst ze základu daně do výše 15 procent.

Zapojte se i vy!

Pokud by všichni čtenáři portálu PROPAMÁTKY ušetřili týdně ve svém rozpočtu například cenu jedné kávy, zajistí tím naši nezávislost na dotacích a dalších zdrojích na jeden rok.

Co tím získáte?

Všechny své dárce zveme do Klubu PROPAMÁTKY, díky kterému mohou čerpat různé výhody. Více v článku Zveme vás do Klubu PROPAMÁTKY na této straně.

Děkujeme za podporu všem současným i budoucím dárcům.

Redakce portálu PROPAMÁTKY

Co znamená být odborným partnerem

Výběru a spolupráci s partnery portálu PRO-PAMÁTKY věnujeme v průběhu roku náležitou pozornost. Rád bych alespoň stručně vysvětlil důvody a smysl takové spolupráce.

Na první pohled se může zdát, že jde čistě o obchodní vztah podobný mnoha dalším ze stránek jiných časopisů nebo internetových portálů. Je to však trochu jinak. Z každého oboru oslovujeme pouze ty společnosti, které mají dlouhodobé zkušenosti. Ještě před uzavřením dohody o spolupráci se zajímáme o konkrétní reference a také o názor pracovníků památkové péče.

Počet partnerů je omezen. Abychom s každým mohli navázat dlouhodobý vztah, porozuměli jejich výrobkům a službám a mohli o nich tak vhodným způsobem informovat, není možné spolupracovat s desítkami společností.

Pro dlouhodobou spolupráci je samozřejmě velice důležitá také oboustranná důvěra. Ta mimo jiné vyplývá ze vztahu k oboru péče o památky konkrétních lidí, kteří níže uvedené odborné partnery zastupují.

V neposlední řadě je potřeba také zmínit, že každá spolupráce s odborným partnerem má jasně daná pravidla. Ta dodržujeme a jsou v souladu s etickým kodexem, kterým se řídíme a je k dispozici veřejně na stránkách portálu.

Aleš Kozák

Institut pro památky a kulturu, o.p.s.

PARTNEŘI PORTÁLU

Kvalitní pálená střešní krytina pomáhá zastřešovat památky.
www.tondach.cz

Využijte našich zkušeností s osvětlením historických budov.
www.erco.com

Kvalitní minerální nátěrové systémy pro restaurování a obnovu památek
www.keim.cz

Prověřené materiály pro řešení vlhkostních problémů v historických objektech včetně poradenství
www.mc-bauchemie.cz

PAMÁTKY
Odborný veletrh PAMÁTKY pořádá INCHEBA PRAHA spol. s r. o.
www.incheba.cz/pamatky

Ovládáme řemeslo ručně sypané, historické, ostře pálené, probarvené keramické dlažby.
www.historicka-dlazba.cz

CIUR a.s.
systémy pro úsporu energií

Od roku 1991 dodáváme izolační systémy i do historických budov.
www.ciur.cz

Thermo Sanace s.r.o.

Zajistíme likvidaci dřevokazného hmyzu v historických stavbách prostřednictvím horkého vzduchu.
www.thermosanace.eu

Umíme vyrobit přesné kopie špaletových oken nebo dveří včetně všech řezbářských detailů.
www.janosik.cz

Čtvrtletník portálu PROPAMÁTKY
Ročník 3, číslo 3, vychází: 4x ročně
Vydává: Institut pro památky a kulturu, o.p.s.
Editor: Jan Červinka

Redakce: Aleš Kozák, Zbyněk Konvička,
Dagmar Koželuhová, Helena Pašková,
Jindřiška Kukrálová
Jazyková redakce: Lenka Kuboušková

Grafická úprava: Studio BASE
Evidenční číslo: MK ČR E 208 18
© Institut pro památky a kulturu, o.p.s.
E-mail: redakce@instituteu.cz